

eningen er fuldkommen berettiget til at stille sine Betingelser uafhængig af denne Lov og behøver ikke denne Lov for at dele sig og de Assurerende imellem; men det er det, der søges paa ved at stille Midler op i Loven til at dele de, der assurere i denne Forening, og Bestyrelsen imellem, og derfor finde vi paa hver anden Side en Branddirecteur indskudt, hvor han Intet har at bestille; jeg maa i denne Henseende ganske slutte mig til den ærede Rigsbogsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen), at det er et Hovedpunkt i denne Sag, at sætte Branddirecteurerne ud af Loven; thi derved kommer Brandfogden til at spille den rette og naturlige Rolle. Man veed da fra Begyndelsen af, at han er den, der skal styre Alt, hvad der angaar det locale Brandvæsen, paasee Sprøiternes rette Anvendelse osv., medens Sognefogden er det naturlige umiddelbare Polit; den Æneste, som da foruden dem med Rette kan komme der paa Statens og det Offentliges Vegne og med Kraft blande sig ind i denne Sag, er Politimesteren og ingen Anden. Det Samme er Tilfældet med Brandforhørerne, og kun derved kommer man til at stille Forholdet paa den rette Fod; thi enhver Brandassuranceforening søger — i dette Tilfælde ved Branddirecteuren, men ellers ved Agenter eller Andre — paa Stedet at optræde som Anklager og som den, der arbejder hen til at søge Forhør optaget paa behørig Maade. Derved er der en naturlig Repræsentant tilstede for den Virksomhed, som er saa særdeles vigtig. Men vil man gjøre Brandfogderne til det, de virkelig skulle være og bør være, saa maa man ikke behyrde dem med uforholdne Protocoller; thi det ligger i den Art Folks Natur, som ere bedst skikkede til Forretninger netop af denne Slags, at de ikke ere saa vel skikkede til Protocolførere, og i de fleste Tilfælde behøves det heller ikke. Man maa lægge Mærke til, at naar vi stille Brandpolitiet i sin naturlige Skikkelse og holde os i den Henseende til de Udbudsmand, som gjennem Communen høre Staten til, og til ingen Andre, saa have vi ikke med den Mængde af Taxationsfager at gjøre; men de ligge udenfor Sagen og Statens Udbudsmand høre da op med at være Brandassuranceforeningens

Udbudsmand og Brandforsikringens Udbudsmand høre op med at være Statens Udbudsmand, hvoraf ogsaa vil følge, at Justitsministeren ikke vil blive Brandassurance Udbudsmand længere. Da vil Sagen være klar og Enhver komme i sin rette Stilling. Der er i dette Lovforslag gjort et Skridt ind paa et Gebeet, som den ærede sidste Taler berørte og som jeg ogsaa troer, at man skal vogte sig for at komme for meget ind paa. Den ærede Taler berørte saaledes den Magt, man har tillagt Amtsrådet til at paalægge Communerne Udgifter. Vi maa vel lægge Mærke til, at der vil gaa lang Tid hen, før vi faa gjort det klart for Enhver, at han som Deeltager i den almindelige Brandassuranceforening ikke optræder som Statsborger, og at det ikke er hans Interesse som Interessent i Brandforsikringsforeningen, som han skal gjøre gjældende gennem de offentlige Midler, og det vil være vanskeligt for Amtsrådet med al sin Flid at kunne frigjøre sig for Indflydelse af den Art, ikke at tænke paa: „Du er selv i Brandassuranceforeningen“; de fleste af Medlemmerne ville være deri, og netop de større Godsbesiddere, netop de, der som oftest sidde i Amtsrådet, og de ville da let komme til i Assuranceforeningens Interesse at paalægge Communerne den Byrde at have en Sprøite mere. Det bør ikke være en Magt, der gives dem; men lad ogsaa det gaa; men saa er i Loven det samme System givet en endnu større Udstrækning og Betydning, idet man siger, at det skal være Amtsrådet tilladt at paalægge Communerne at holde Vægter, og man bliver ikke staaende derved — det kunde dog gaa — men siger: Det skal være Amtsrådet tilladt at bestemme, hvilken Løn Communen skal give sin Vægter. Det er vidtgaaende, at det skal have Ret til at bestemme, hvilken Løn Skolelærerne skulle have, men det er et Skridt videre, og det er for meget at forlange, at det ogsaa skal kunne paalægge Communen, hvilken Løn Vægteren skal have. Det kan paasee, at Vægteren tilholdes at gjøre sin Pligt, ifald der er en Vægter, der ikke gjør sin Pligt, ligesom det med Hensyn til Veivæsenet, naar det ikke bliver ordentlig varetaget, kan lade Arbejdet udføre paa Communens Regning; men indtil det er